

црѣ бѣше грѣхъскѣ Василянѣ . ѿ Българомъ ѿ вѣ князь Борѣсь .
 Крѣль нѣмѣхъскѣмъ людемъ . Нѣ наоучѣ же оученикѣмъ своимъ правѣн
 вѣрѣ . нѣ прорекѣ ѿ своенъ смѣртѣ . прѣже трѣмъ дѣмъ оуспѣ ѿ
 гѣмъ съ миромъ . Лежитѣ же въ велицѣмъ (sic) цркви Мо-
 равѣстѣмъ . ѿ лѣвѣмъ странѣ . въ стѣнѣ за ѿлтаремъ стѣмъ
 вѣмъ . дѣмъ вѣ рѣмъ бѣмъ прѣдѣмъ . приѣмъ цркви неимѣ .
 тѣмъ мѣмъ

XXIX

Служба на св. Кирила

(Скопски миней)

Службата на св. Кирила философа, 14 февруарий, е позната по дванадесетъ преписа, най-старитѣ отъ които (рускитѣ) се отнасятъ къмъ XI—XII в. Преписи има български, руски и сръбски. Службата бѣ обнародвана по осѣмъ най-стари преписа отъ И. Ив. Срезневскій въ неговитѣ Свѣдѣнія и замѣтки, Спб. 1868, глава XXVIII. Въ 1910 г. Н. В. Шляковъ, при изданието на службата, по единъ преписъ отъ XVI—XVII в. въ Погодиновата сбирка, № 323, въ Петроградската Публ. библиотека, приведе вариантитѣ отъ всички досега известни преписи (Извѣстія отд. р. яз. и слов., XV, кн. 3-я, стр. 161—185).

Службата, помѣстена въ Скопския миней, български изводъ отъ XIII в., въ нѣкогашната Скопска българска митрополия, представя особенъ интересъ по нѣкои отъ своитѣ стихирѣ и отклонения отъ другитѣ преписи. Тя бѣ открита и обнародвана отъ К. Θ. Радченко въ Извѣстія отд. р. яз. и слов., 1907 г., XII, кн. 3-я, стр. 158—162. Скопската служба на Кирила е интересна, между друго, и съ това, че езикътъ на Кирило-Методиевскитѣ книги се схваща като български, че Кирилъ проповѣдва християнството между славянитѣ съ български книги — **кингамнъ българскимъ**. По тоя именно български преписъ отъ XIII в. печатаме и ние службата. Въ палеографско отношение рѣкописътъ представя следнитѣ особености: **ѣ** и **ь** често пжти не се отличаватъ ясно единъ отъ другъ, както е случая и съ дветѣ носовки **ж** и **ѡ**; буква **ѣ** често прилича на **ѣ**. Има и неясности, които ще се дължатъ на извода или на преписвача: